

et folkekrav bag ønsket om sænkning af valgretsaldere, men derfor kunne forslaget godt være rigtigt alligevel.

Tastesen (S) oplyste, at målsætningen for socialdemokratiet er at nå frem til en valgretsalder på 18 år, men at man på nuværende tidspunkt ville følge den nordiske linje og gå ind for 20 år som et første skridt i denne retning. Myndighedsaldere burde formentlig fastsættes til 20 år, men man var parat til i et folketingsudvalg at drøfte de konsekvenser, det måtte få for ungdommen, hvis myndighedsaldere blev sænket yderligere.

Knud Bro (KF) understregede, at der må være et rimeligt forhold mellem ungdommens rettigheder og pligter. Der var efter hans opfattelse en række forhold, der tyder på, at ungdommen i dag er tidligere moden, men det må være af afgørende betydning at vide, om den biologiske modenhed følges af en social modenhed. Han foreslog derfor, at der nedsættes en kommission bestående af sagkyndige, som til brug for regering og folketing kan kulegrave hele dette spørgsmål med henblik på at tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt det vil være rimeligt at nedsætte myndighedsaldere og valgretsaldere.

Heller ikke *Enggaard* kunne på venstres vegne støtte forslaget i den foreliggende skikkelse. Han var enig i, at det nok principielt bør være sådan, at valgretsalder og myndighedsalder falder sammen, men udgangspunktet måtte være at få myndighedsaldere rigtigt fastlagt. For ham at se ville en afgørende sænkning af myndighedsaldere kunne føre til uønskede forhold for en række unge, som i dag er beskyttet af 21 års grænsen.

Samuelsen (RV) mente ikke, at man i første omgang kunne nå frem til en nedsættelse af både valgretsalder og myndighedsalder til 18 år. Han var i og for sig ikke spor betænkelig ved en nedsættelse af valgretsaldere, idet han var af den overbevisning, at ungdommen i de senere år er blevet betydelig mere politisk moden. Det var hans opfattelse, at der var mange skævheder ved den nuværende ordning med to myndighedsaldre på henholdsvis 18 og 21 år, som tiltrængte en sanering. Han anbefalede nedsættelsen af et folketingsudvalg til at undersøge de med forslaget forbundne problemer.

Aksel Larsen (SF) var tilhænger af en valgretsalder på 18 år. Han så gerne, at der var retsahed mellem de nordiske lande på dette område, men mente, at Danmark måtte kunne tage et initiativ og evt. gennem Nordisk Råd nå frem til en samordnet fælles nedsættelse til 18 år. I modsætning til de øvrige ordførere kunne han ikke se, at der var noget i vejen for, at valgretsaldere var lavere end myndighedsaldere, og han mente, at forslagsstillerne havde gjort sagen og sig selv en dårlig tjeneste ved at kæde de to spørgsmål sammen.

Det udvalg, som sagen henvistes til, afgav ikke betænkning.